

РЕШЕНИЕ

№ 5134

гр. София, 03.08.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 12.06.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12199** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. С., чрез адв. В. Ч., срещу заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г. на заместник-началника на ДНСК, с която е отменено като незаконосъобразно издаденото от зам.-началника на ДНСК Разрешение за ползване /РП/ № СТ-05-2589/29.12.2015г. на строеж „Електрическа централа 1,5 mW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, кабелна линия 20 kV от стълб на ВЕ 20 kV „Червен бряг“ до ЗРУ 20 kV, К. 2000 kVA 0,4/20 kV и сградно водопроводно отклонение“, находящ се: електрическа централа и К. 2000kVA 0,4/20 kV в УПИ XV-510005, кв. 510 по плана на урбанизираната територия на [фирма], [населено място] бряг; кабелна линия 20 kV – през ПИ № 000698, улица в V-ти кв. на [населено място] бряг от о.т. 1 до о.т. 183 и в обхвата на републиканската пътна мрежа; ЗРУ 20 kV – на имотна граница на УПИ XV-510005, кв. 510 по плана на урбанизираната територия на [фирма], [населено място] бряг.

Заповедта се оспорва като незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения – основания по чл. 146, т. 3-5 от АПК. По същество твърденията са, че оспорената заповед е издадена в производството по чл. 103 от АПК, без да са били налице основанията по чл. 99 от АПК. Административният орган е приел, че са налице нови обстоятелства и

нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на РП № СТ-05-2589/29.12.2015г., които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство, но в мотивната част на заповедта са изложени съображения, че към преписката за издаване на разрешението за ползване са били използвани неистински документи, в това число актове обр. 15 и обр. 16. Твърди се още, че строежът, за който е издадено РП № СТ-05-2589/29.12.2015г., е бил изпълнен в съответствие със строителните книжа и е бил завършен напълно към момента на издаването на разрешението за ползване. След като било установено неефективност на технологичното оборудване и невъзможност за постигане на указаната ефективност на електроцентралата, бил извършен демонтаж на оборудването, за което на основания чл. 197, ал. 1 от АПК са били уведомяти компетентните органи в [община] бряг. Последното неправилно било възприето от ДНСК като изначална незавършеност на обекта, за който е било издадено разрешение за ползване.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

Ответникът – заместник-началникът на ДНСК, чрез процесуален представител И. А., в съдебно заседание и с представени писмени бележки аргументира неоснователност на жалбата и законосъобразност на издадената заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г.

Административен съд София – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С Разрешения за строеж № 72/26.09.2013г., № 16/29.04.2015г., № 14/24.04.2015г., № 13/24.04.2015г. и № 54/03.12.2015г. главният архитект на [община] бряг е разрешил на [фирма], представлявано от управителя М. С., да изпълни по одобрени на 24.04.2015г. проекти обект, именован „Електроцентрала на биоенергия в УПИ XI-510005 по плана на урбанизираната територия на [фирма], [населено място] бряг“ – строеж I-ва категория и подобект ЗРУ 20 kV. По делото са приложени съответните протоколи за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво от 07.05.2015г. и 18.05.2015г., актове за приемане на конструкция на строежа от 12.12.2015г. и пр. актове и протоколи по Наредба № 3/31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Съставени са в периода 14 - 16.12.2015г. и приложени по делото акт обр. 15 за установяване годността за приемане на строежа (л. 78, 84, 88 и 95). С вх. № СТ-04/4291-21-421/10.12.2015г. до началника на ДНСК е депозиран окончателен доклад по чл. 168, ал. 6 от ЗУТ от [фирма], изпълняващ строителен надзор на строежа. Депозирано е заявление вх. № СТ-04/4291-21-421/10.12.2015г. до началника на ДНСК от управителя на [фирма] за назначаване на държавна приемателна комисия /Д./ и издаване на разрешение за ползване. По повод последното със Заповед № РД-19-2641/21.12.2015г. от зам.-началника на ДНСК е назначена Д. за строеж „Електрическа централа 1,5 mW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, кабелна линия 20 kV от стълб ВЕ 20 kV „Червен бряг“ до ЗРУ 20 kV, ЗРУ 20 kV, К. 2000kVA 0,4/20 kV и сградно водопроводно отклонение“. Д. е приключила дейността си с протокол обр. 16 от 23.12.2015г. за установяване годността за приемане на строежа (л. 192-229), съгласно който приема гореописания строеж, който може да бъде ползван по предназначението си, като комисията е формулирала предложение до

началника на ДНСК да издаде разрешение за ползване на строежа. Издадено е Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. от зам.-началника на ДНСК, с което е разрешено ползването на строеж „Електрическа централа 1,5 mW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, кабелна линия 20 kV от стълб ВЕ 20 kV „Червен бряг“ до ЗРУ 20 kV, ЗРУ 20 kV, К. 2000kVA 0,4/20 kV и сградно водопроводно отклонение“.

С вх. № СТ-2262-11-341/19.08.2016г. при ДНСК е постъпил сигнал от районно управление на МВР Червен бряг, съгласно който [фирма] е използвал неистински официални и частни документи за издаването на Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г., както и че обектът към настоящия момент не е бил завършен. По повод последното е извършена проверка от служители на РО „Н.“ П., обективирана в констативен протокол от 24.08.2016г. и от РДНСК-СЗР на 25.08.2016г., съгласно който строежът е незавършен и не може да функционира по предназначение. Изготвен е обобщен доклад от началника на РДНСК-СЗР с вх. № СТ-2262-11-632/26.08.2016г., в който подробно е описано кои части от строежа се приемат, че не са завършени. В доклада е посочено, че протокол обр. 16 е бил съставен в нарушение на чл. 12, ал. 2 и чл. 13, ал. 2 от Наредба № 2 от 31.07.2003г. за въвеждане в експлоатация на строежите в Република Б. и минимални гаранционни срокове за изпълнени строителни и монтажни работи, съоръжения и строителни обекти. Приложено към доклада е обяснение на служителя на РО „Н.“ П., който е председателствал държавната приемателна комисия.

С писмо № СТ-2262-04-663/19.10.2016г. зам.-началникът на ДНСК е уведомил управителя на [фирма] за възобновяване на производството по издаване на Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. С вх. № СТ-2262-14-130/26.10.2016г. от [фирма] са представени доказателства и е заявено, че са демонтирани елементи от електроцентралата, които са несъвместими с новопредвиденото оборудване.

Издадена е оспорената в настоящото производство Заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г., с която на основание чл. 99, т. 2 от АПК във вр. с чл. 178, ал. 3, т. 1 от ЗУТ, чл. 14, т. 2, чл. 18, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2/31.07.2003г. е отменено Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства са назначени и изслушани съдебно-технически експертизи. Според заключението на в.л. инж. Н. Н. към момента на проверката - 28.05.2018г., обект „Биоелектроцентрала“ не функционира. Зоната е охраняема, достъпът е ограничен. На терена има монолитни стоманобетонни съоръжения, предвидени в одобрения проект, както следва: Б. /ферментатор/ с габарити: диаметър Б=24,00м, височина Н=9м с разбит бетон на последните два такта на сградата; Б. - хранилище с габарити: диаметър О=24,00м, височина Н=9м с разбит бетон от последния такт на сградата; Подземен приемен резервоар с габарити: диаметър О= 8м, височина Н =4м; Фундамент за воден резервоар; Фундамент за Когенератор; Фундамент за офис - контейнер. Останалите видими елементи в обекта са: Площадка за съхранение на силаж; Резервоари за вода - 5бр.; Офис - контейнер; ПП хидрант - 4бр; Технологични шахти вътрешнозаводски- 2бр.; В. шахта; К. 2000кVA0,4/20; ЗРУ 20кV. Обектът е заграден с метална ограда. Вход - изход се осъществява от пътя Л. - Рупци посредством портална метална врата с достатъчен габарит. Инфраструктурата на обекта е напълно завършена - изграден по проект

вътрешен път с настилка от материал от разбития бетон от стените на ферментаторите. На площадката за съхранение на силаж има доставено немалко количество биогориво - силажна царевича. Почти цялата площ е заета. Материалът е предпазен от атмосферните влияния посредством защитни полиетиленови чували, с полукръгло сечение и дължина, колкото дължината на площадката. Ферментаторите представляват надземни, кръгли резервоари съставени от дъно, стени и покритие. Дъното и стените се изпълняват от стоманобетон, покритието представлява мембрана, лежаща върху дървени греди.

За изпълнение на дъното и стените е необходим кръгъл кофраж. Към момента на огледа - двете сгради са с демонтиран покрив; разбит бетон на последните два такта на единия ферментатор и последен такт на ферментатора за съхранение, със запазена носеща и разпределителна армировка. Част от монтажната армировка е демонтирана и складирана в близост до съоръженията.

Вещото лице счита, че е възможно разрушаване на монолитна стоманобетонена конструкция с отстраняване на бетона, без деформации по армировката. Използваният разрушителен метод - безвзривно разрушаване е препоръчан от проектанта. Вариантът за пробиване на отвори /технологични/ в готовия конструктивен елемент ще отслаби цялата конструкция, вследствие силните вибрации и трептения. А. около новите технологични отвори се конструира съгласно специален детайл. А. се запазва без да бъде прекъсвана или допълнително изрязвана за нови отвори, защото въпросните съоръжения са подложени на хидростатично и хидродинамично натоварване и освен общата носимоспособност на съоръжението, меродавно се явява и ограничаването на пукнатините. В конкретния случай пукнатините трябва да са по-малки от 0.075 мм. Демонтирана е само монтажна армировка и е складирана на площадката. Хоризонтални елементи от армировката не бива да бъдат демонтирани и обикновено се предписва да бъдат запазени на 100%.

За твърдяното ново оборудване се изискват нови технологични отвори на височината на разрушените бетонови части и според предписанието на конструктора по-добре е да се премахнат и да се изградят наново със заложили кофражни форми за отвори /пластмасови елементи, складирани на площадката/, които изискват и допълнително армиране по детайл, а армировката се запазва с цел продължаване на СМР, изразяващи се в кофражни и бетонови работи. А. е изпълнена по проект.

Уведомлението на възложителя до кмета на [община] бряг е с дата 20.07.2016г., с което писмо той уведомява, че на обекта се налагат ремонтни работи, отразени в писмото като „частичен демонтаж на елементи от инсталацията и ферментаторите” /лист 250 от делото/. Според ВЛ на строежа е извършван ремонт и реконструкция на Биоелектроцентралата.

Вещото лице счита, че Биоелектроцентралата е присъединена към електропреносната мрежа към датата на издаване на разрешението за ползване.

Според СТЕ, изготвена от инж. Н. и инж. Г., установява се по безспорен начин, че монолитни стоманобетонени съоръжения и сгради са изпълнени в съответствие с одобрения инвестиционен проект и в цялост. При промяна на съотношението на зелена маса към оборски тор, централата не е възможно да работи ефективно за производството на електроенергия, което от своя страна налага промяна в технологичното оборудване за производството на биогаз, както и замяната на част от технологичното оборудване с друго. Премахването на части от технологичното оборудване и неговата подмяна с ново такова е наложило да бъде премахната част от

стоманобетонната конструкция на двата ферментатора (биореактора). За да бъдат съобразени с новата технология, която е с различни параметри от съществуващата такава, е разрушена част от монолитната стоманобетонна конструкция на тези съоръжения без да бъде демонтирана армировката на биорезервоарите. При посещението на място е установено, че разрушеният бетон от биорезервоарите е бил вложен във вътрешната пътна настилка на имота. Установено е също, че са демонтирани частично двата ферментатора (биореактора), а когенераторът е върнат на доставчика. Вещите лица са категорични, че е възможно разрушаване на монолитна стоманобетонна конструкция с отстраняване на бетона, без деформации по армировката, което е и препоръчано от проектанта. Експертизата установява още, че въведеният в експлоатация строеж е бил присъединен към електропреносната мрежа в деня на Д. на основание реално проведени 72-часови проби по част „Електрическа“. В деня на огледа се констатира, че касетата е откачена за 380V, с оглед преминалите и извършващи се демонтажни и разрушителни работи, текущи по промяна на технологията за производство на ел. и топлинна енергия, във вр. ЗБУТ и безопасна работа при тези констатирани от органа - ДНСК дейности.

По делото е разпитан като свидетел С. В. Ц., който е бил нает от [фирма] като консултант към централата за периода м. януари – м. юли 2016г. Свидетелят сочи, че към 2016г. обектът е бил изграден с всички предпоставки да функционира на 100 %. В продължение на няколко месеца са били правени опити да достигне проектната си мощност от 1,5 MW, но въпреки усилията повече от 30 %, централата не могла да достигне от проектната си мощност. Последното не се е получавало предвид, че първоначално централата е била проектирана да бъде само на растителен силаж без животински. От м. юли 2015г. бил променен закона и било въведено задължение тези централи на биогаз да имат 60 % оборска тор и 40 % силаж, което според свидетелят е причина централата да не достигне проектната си мощност. Инвеститорът взел решение да се демонтира старото оборудване и да постави ново, съгласно новия закон, което наложило да се демонтира по един такт от двата ферментатора, само бетона, да се запази арматурата на самите ферментори и да не се наруши конструкцията, по химичен път. Ферментаторът представлява цилиндричен стоманобетонен съд с дървен покрив с мембрана. Първо се сваля мембраната и покрива. Покривът е дървен, мембраната е от материал-полиестър, наподобяваща гума и след това се демонтира бетона по химичен път, за да се запази целостта на арматурата.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, за което административният акт е неблагоприятен, предвид което е процесуално допустима за разглеждане по същество.

Жалбата е и основателна.

На първо място съдът съобрази следното:

Оспорената заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г. на заместник-началника на ДНСК е издадена на основание чл. 99, т. 2 от АПК и чл. от 100 АПК - при условията на възобновяване на производство за издаване на административен акт.

Издадена е от компетентен орган в хипотезата на чл. 99, предл. 2 от АПК, доколкото предходният административен акт - Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. не е подлежал на оспорване по административен ред предвид разпоредбите на чл. 147, ал. 1 от АПК и чл. 215, ал. 1 във вр. с чл. 216 от ЗУТ. Оспорената заповед е издадена в писмена форма. Съдържа фактически и правни

основания за издаването ѝ.

Производството по чл. 99 и сл. АПК е извънреден контролен способ за отмяна на влязъл в сила административен акт, който не е обжалван по съдебен ред и то само при наличие на някое от основанията по чл. 99, т. 1 - т. 7 от АПК. Предпоставките за възобновяване на производството по издаване на административните актове предполагат привеждане на актовете в съответствие с действителното фактическо и правно положение, съществувало към момента на тяхното постановяване. Отмяната по чл. 99 АПК е допълнително правно средство за осигуряване прилагането на принципите за истинност и законност на актовете, издавани от административните органи. Това производство засяга стабилитета на административния акт, поради което основанията за възобновяване са посочени изчерпателно и не могат да се тълкуват разширително. Възможността да инициират производството е предоставена на ограничен кръг субекти, а сроковете са преклузивни и изтичането им погасява правото да се иска възобновяване. Съгласно чл. 99, т. 2 АПК, на чието основание е издадена процесната заповед, влязъл в сила административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен, когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство.

Под "нови обстоятелства" следва да се разбират такива факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти, които са нови - т.е. да не са били включени във фактическия материал на административното производство, но те не трябва да са новосъздадени, т.е. да са възникнали след издаването на акта. Новите писмени доказателства могат да бъдат - новооткрити или новосъздадени, но следва да се отнасят за факти, които са съществували до момента на издаването на административния акт. Съществено условие за прилагане на разпоредбата е тези нови обстоятелства или нови писмени доказателства да не са могли да бъдат известни на страната до издаване на акта. Незнанието следва да е резултат на обективна невъзможност тези новооткрити обстоятелства или нови доказателства да са били известни на административния орган, а не да се дължи на неизпълнение на задължението за служебно събиране на доказателства. Тези нови обстоятелства или писмени доказателства следва да са релевантни към датата на издаване на акта, за чиято отмяна или изменение се твърди, че са налице основания за възобновяване по реда на чл. 99 и сл. АПК.

Наличието на основания за възобновяване по реда на чл. 99 и сл. от АПК подлежи на съдебна проверка, тъй като само при наличието на нови обстоятелства или нови писмени доказателства от тези, посочени по-горе, административният орган може да измени или отмени влязъл в сила административен акт, който не е бил оспорен пред съда.

В оспорения акт административният орган се е позовал на констатациите от извършената проверка, възложена с писмо № СТ-2262-03-877/24.08.2016г. от зам.-началника на ДНСК, резултатите от която са обективирани в констативен протокол от 24.08.2016г. на РО „Н.“ – П., констативен протокол от 25.08.2016г. на РДНСК-СЗР и доклад с вх. № СТ-2262-11-632/26.08.2016г., в който подробно е описано кои части от строежа се приемат, че не са завършени. В оспорения акт е прието, че строежът не е завършен и не може да функционира по предназначение, а именно производство на топлинна и електрическа енергия.

По делото обаче са представени 4 бр. констативни актове обр. 15 по Наредба № 3/31.07.2003г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството /Наредба № 3/, съставени в периода 14 - 16.12.2015г., подписани от всички участници в строителния процес, с решение, че строежът е изпълнен в съответствие с одобрените инвестиционни проекти и заверената ексекутивна документация, както и 3 бр. актове обр. 14 по Наредба № 3 за приемане на конструкцията, от които се установява, че конструктивните елементи на строежа са изпълнени в съответствие с одобрените проекти. С вх. № СТ-04/4291-21-421/10.12.2015г. до началника на ДНСК е депозиран окончателен доклад по чл. 168, ал. 6 от ЗУТ от [фирма], изпълняващ строителен надзор на строежа. Депозирано е заявление вх. № СТ-04/4291-21-421/10.12.2015г. до началника на ДНСК от управителя на [фирма] за назначаване на Държавна приемателна комисия и издаване на разрешение за ползване. Д. е приключила дейността си с протокол обр. 16 от 23.12.2015г. за установяване годността за приемане на строежа, подписан от всички членове на комисията, назначена със Заповед № РД-19-2641/21.12.2015г. от зам.-началника на ДНСК, с решение строежът да бъде приет, като в същия изрично е записано, че неизвършени и недовършени СМР съгласно договорите за строителство няма. Въз основа на горното е издадено процесното Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. Съдът намира, че не е имало никаква пречка преди издаване на последното административният орган да събере служебно доказателства, включително и чрез извършване проверка на място, каквато проверка е извършил впоследствие (25-26.08.2016г.) дали са изпълнени всички задължителни строително-монтажни работи по начин, по който обектът „Електроцентра 1,5 mV и пр.“ може да функционира по предназначение.

Новосъставените писмени доказателства (констативни протоколи от 24 и 25.08.2016г. и доклад с вх. № СТ-2262-11-632/26.08.2016г.), отнасящи се до факти, които са могли да бъдат известни на административния орган, не могат да бъдат основание за възобновяване на производството по реда на чл. 99 и сл. АПК. Същите се отнасят до факти, които е могло да бъдат установени в производството по издаване на Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. Производството по чл. 99 и сл. АПК не може да се използва за поправяне на пропуски в производството, извършени от административния орган. Да се приеме обратното, би довело до това да се отрече стабилитета на влезлия в сила административен акт, тъй като няма да има каквато и да било пречка за предприемане на отмяна, съответно изменение на такъв акт - всички несъбрани доказателства относно съществуващи факти, които не са събрани от административния орган биха могли да се възприемат като основание за възобновяване на производството по чл. 99, т. 2 АПК с оглед извършване на различна преценка на тези доказателства от тази, която е извършена в предходното производство, което е недопустимо и противоречи на целта на реда по чл. 99 и сл. АПК и стабилитета на влязъл в сила акт. В този смисъл и Решение № 11283/25.10.2016г. на ВАС по адм. д. № 3838/2016г., II отд.; Решение № 5852 от 10.05.2017г. на ВАС по адм. д. № 12336/2016г., II отд.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че в случая не е налице основание по чл. 99, т. 2 АПК. Не са налице нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаване на акта, които при решаването на въпроса да не са могли да бъдат известни на страната в административното производство, в случая - административния орган, поради което оспорената заповед като незаконосъобразна следва да се отмени.

Следва да бъде добавено още, че в оспорената заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г. е налице противоречие между основанията за възобновяване – чл. 99, т. 2 от АПК и фактическите констатации на административния орган. От мотивната част на заповедта се установява, че административният орган възприема съставените по време на строителството актове обр. 14, обр. 15 и обр. 16, че са в нарушение на изискванията на Наредба № 3. По същество установяванията на зам.-началника на ДНСК са за наличие на неистински официални документи, които като такива не обективират действителното фактическо състояние на процесния строеж. Пзовавайки се обаче на неистинността на коментираните актове обр. 14, обр. 15 и обр. 16, хипотезата за възобновяване на административното производство следва да е по чл. 99, т. 4, предл. 1 от АПК - административният акт е основан на документ, който по надлежния съдебен ред е признат за подправен. Същественото в случая е, че единствено в сигнал с вх. № СТ-2262-11-341/19.08.2016г. при ДНСК от Районно управление на МВР Червен бряг се твърди, че [фирма] е използвал неистински официални и частни документи за издаването на Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. По делото не са представени доказателства за надлежно установяване на неистинност или подправяне на документи, в частност актове обр. 14, обр. 15 и протокол обр. 16. В случая, за да достигне до извода за невярно отразяване на състоянието на строежа в протокол обр. 16, административният орган се е позовал на доклад № СТ-2262-11-632/26.08.2016г. на началник РДНСК-СЗР и приложеното към него обяснение на председателя на Д., назначена със заповед № РД-19-2614/21.12.2016г. От последното обаче се установява единствено, че председателят на Д. не е извършил пълен оглед на строежа, което по мнение на настоящия състав не е и задължен да прави, доколкото компетентността на председателя на Д. се заключава до това да организира работата на комисията и подписването на протокол обр. 16 (арг. чл. 7 и 8 от Наредба № 2).

В случая е съставен протокол обр. 16, подписан от комисията, назначена със заповед № РД-19-2614/21.12.2016г., без забележки или особени мнения, съгласно който протокол гореописаният строеж може да бъде ползван по предназначението си, като комисията е предложила на началника на ДНСК да издаде разрешение за ползване на строежа. Коментираният протокол обр. 16, като официален удостоверителен документ обвързва с материална доказателствена сила административния орган и съда, за това, че на 23.12.2016г. обект „Електрическа централа 1,5 mW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, кабелна линия 20 kV от стълб ВЕ 20 kV „Червен бряг“ до ЗРУ 20 kV, К. 2000kVA 0,4/20 kV и сградно водопроводно отклонение“ е изпълнен съобразно строителните книжа и може да бъде ползван по предназначение. Осем месеца по-късно нарочни проверки от РО „Н.“ – П. и РДНСК-СЗР констатира, че са налице недовършени СМР и обектът не може да функционира по предназначението си. Тук е мястото, където следва да се обсъдят приетите по делото писмени и гласни доказателства. От изслушаните СТЕ, които съдят кредитира, се установява, че е възможно да бъдат разрушени и премахнати части от стоманобетоновата конструкция и оборудването в Биоелектроцентралата по начин, по който да изглежда недовършена. СТЕ, изготвена от инж. Н. и инж. Г., е категорична, че монолитни стоманобетонени съоръжения и сгради са били изпълнени в съответствие с одобрения инвестиционен проект и в цялост. И двете СТЕ сочат, че Биоелектроцентралата е била присъединена към електропреносната мрежа към датата на издаване на разрешението за ползване. В този смисъл са и показанията на св. Ц.,

който сочи, че към 2016г. обектът е бил изграден с всички предпоставки да функционира на 100 %. След като не била постигната проектната мощност от 1,5 MW възложителят предприел мерки за промяна на технологичното оборудване. За завършеността на СМР свидетелстват още и представените по делото актове обр. 15 и протокол от 15.12.2015г. на Ч. (л. 307-308), за установяване годността за приемане на строежа.

По делото не са ангажирани доказателства, които да опровергават извода, че към 23.12.2015г. строеж „Електрическа централа 1,5 mW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, кабелна линия 20 kV от стълб ВЕ 20 kV „Червен бряг“ до ЗРУ 20 kV, К. 2000kVA 0,4/20 kV и сградно водопроводно отклонение“ е бил напълно завършен и годен за въвеждане в експлоатация. Към датата на извършване на проверка от РО „Н.“ – П. и РДНСК СЗР /осем месеца по-късно/ обаче са налице СМР, изразяващи се в премахване на елементи от електроцентралата, което е квалифицирано от инж. Н. като ремонт и реконструкция по см. на § 5, т. 42 и т. 44 от ДР на ЗУТ и означава издаването на нови строителни разрешения със съответните строителни книжа, но като цяло е предмет на други производства по Закона за устройство на територията. А. в тази насока е и уведомление с вх. № 38-00-1154/20.07.2016г. (преди датата на проверка 24-25.08.2016г.) от [фирма] до кмета на [община] бряг, с което се уведомява, че ще се извърши демонтаж на елементи от инсталацията и ферментаторите и ще бъдат внесени планове и проекти в най-кратък срок.

Въз основа на гореизложените мотиви, съдът приема, че жалбата на [фирма], представлявано от управителя М. С. е основателна, а издадената Заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г. на заместник-началника на ДНСК, с която е отменено като незаконосъобразно Разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г., като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на делото основателна е претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноси в общ размер на 594 лева, от които 50 лева съгласно разписка за ДТ на л. 43 от делото, 250 лв. депозит за СТЕ /л. 277/ и 294 лева във връзка с окончателно определения размер на възнаграждението на вещите лица за изготвената СТЕ, съгласно молба и преводно нареждане на л. 376 и 377 от делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], представлявано от управителя М. С., заповед № СТ-05-1650/10.11.2016г. на заместник-началника на ДНСК, с която е отменено издаденото от заместник-началника на ДНСК разрешение за ползване № СТ-05-2589/29.12.2015г. на строеж „Електрическа централа 1,5 MW, работеща чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, кабелна линия 20 kV от стълб на ВЕ 20 kV „Червен бряг“ до ЗРУ 20 kV, К. 2000 kVA 0,4/20 kV и сградно водопроводно отклонение“.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на [фирма],

ЕИК[ЕИК] направените по делото разноси в размер на 594 (петстотин деветдесет и четири) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: